



Drage učenke in učenci, spoštovani starši!

Prišli smo do zadnjega lista na letošnjem koledarju. To je čas, ko se ozremo po dogodkih v letu, ki se izteka. Je čas obračuna, premisleka in hvaležnosti. Obračunamo sami s seboj, o tem, kaj smo postorili in kako. Premislimo, kaj nam je še ostalo za opraviti ali kaj bi lahko storili boljše. S hvaležnostjo se spomnimo vseh in vsakogar, ki nam je pomagal, nas bodril, nam stal ob strani, ko smo potrebovali pomoč in se veselil z nami, ko smo bili srečni in uspešni.

Veliko stvari smo skupaj doživeli v tem letu. Nizali smo uspehe, bili smo ponosni na mnogo stvari, ki smo jih dosegli skupaj. Srečevali smo se s težavami, ki pač sodijo v šolski prostor. Skupaj smo si prizadevali, da bi jih čim uspešneje reševali. Prav gotovo nismo uspeli postoriti vsega, smo se pa trudili, da bi naredili čimveč in da bi naše skupno delo bilo kvalitetno in uspešno.

Hvala vsem za vsak droben kamenček dobrih del, lepih besed in uspehov, ki ste jih prispevali v blagajno našega skupnega bivanja. Hvala vsem, ki ste se trudili, da bi naša šola bila dobra in uspešna. Naj vam bo novo leto naklonjeno, naj vas vsak dan doseže veselje ob vaših osebnih dosežkih in ne pozabite: ni srečen, kdor samo prejema; prava sreča je v podarjanju lepih stvari in dejanj drugim.

Tatjana Vaupotič, ravnateljica



Tomaž Roiko. 5. a

BESEDA UREDNICE

Novo leto je nov list,
v knjigi časa bel in čist.
Naj vam pišem svoje želje:
mir, ljubezen in veselje.

Po S. Makarovič

Leto 2002 je pri koncu. Mesec december je čas, ko se spominjamo preteklih dogodkov; je čas, ko se spomnimo na svoje bližnje in jim zaželimo vse najboljše.

Naj bo to čas, ki ga bomo preživeli v dobrih medsebojnih odnosih; čas, ko si znamo pogledati v oči, izreči lepo misel, ko pomagamo tistim, ki so potrebni pomoči.

Stopimo v novo leto polni novih želja, pričakovanj in sanj. Naj vam bo leto 2003 naklonjeno in naj vas sreča poišče takrat, ko jo boste potrebovali.

Anja Dangubič, urednica

IZ VSEBINE:

POGOVOR Z RAVNATELJICO....	2
O NASILJU	6
V ŠOLO RADI HODIMO.....	8
DEVETLETKA	10
DEJAVNOSTI, PRIREDITVE....	11
ŠPORTNE DEJAVNOSTI.....	13
DOMIŠLJIJA JE SEME	
USTVARJALNOSTI.....	15
GLEDALIŠKI KULTURNI DAN..	17

LOKVANJ - Šolsko glasilo učencev OŠ Ljudski vrt Ptuj

Letnik : 6

Številka: 1

Šolsko leto: 2002/2003

Naklada: 600 izvodov

Izdano: december 2002

Za izdajo glasila so poskrbeli člani novinarskega krožka z dopisniki.

Glavna urednica: Anja Dangubič

Mentorica likovnih izdelkov: Tajka Šnuderl

Mentorici: Marta Šmigoc Vlasta Bauman

OB IZTEKU ŠTIRTEGA IN V PČIČKOVANJU NOVEGA LETA

POGOVOR Z RAVNATELJICO TATJANO VAUPOTIČ



Kateri dogodek v tem letu se vam je zdel najpomembnejši?

Najpomembnejši dogodek v tem šolskem letu za OŠ Ljudski vrt je bil prav gotovo ta, da smo odprli podružnično šolo na Grajeni, saj smo s tem tudi bistveno razbremenili prostore na matični šoli, ki so v lanskem šolskem letu bili zelo obremenjeni, ker je bilo na šoli večje število otrok. Zato se mi zdi, da je to ena najpomembnejših stvari, ki smo jih opravili na prostorskem planu v tem letu. Pomembno pa je šolsko leto 2002/03, ker se izjemno temeljito in intenzivno pripravljamo na novo šolsko leto, v katerem bomo začeli uvajati devetletko.

V lanskem šolskem letu smo uspešno sodelovali s šolo na Švedskem. Kakšni so načrti za letošnje šolsko leto?

V lanskem letu smo zelo uspešno sodelovali s šolo na Švedskem. Moram reči, da smo bili ob obisku švedske šole pozitivno presenečeni. Veliko stvari je, ki so izjemno koristne in dobrodošle, da jih uporabimo tudi pri nas, zato smo nekatere od teh začeli tudi vključevati. Pri njih imajo veliko asistentov pri pouku, ki pomagajo učiteljem, delajo z učenci s posebnimi potrebami, motnjami vedenja ali učnimi težavami, tako da smo nekatere od teh stvari tudi mi letos vključili v pouk. V vsakem primeru je izmenjava izkušenj zelo dobrodošla. Prepričana sem, da so se švedski učitelji, ki so bili na obisku, lahko veliko naučili od nas, prav gotovo pa smo tudi mi pri njih izvedeli veliko koristnih stvari. Seveda je nekaj takšnih, na katere sami kot šola ne moremo vplivati, kajti švedski pristop k osnovnošolskemu izobraževanju je drugačen.

Država v veliki meri podpira brezplačno osnovno šolo. Učenci imajo brezplačne učbenike, brezplačno prehrano in zvezke, kar upam, da se bo nekoč zgodilo tudi pri nas.

V letošnjem šolskem letu nas bo obiskalo pet njihovih učiteljev, ki pa ne bodo isti kot v lanskem šolskem letu, od nas pa se bo na Švedsko odpravilo prav tako pet strokovnih delavcev, ker si želim, da bi čimveč njihovih ljudi spoznalo šolski sistem pri nas, kajti tudi mi smo lahko na svojo šolo in programe, ki jih izvajamo, ponosni. Obenem pa si želim, da bi čimveč naših učiteljev spoznalo delo na šoli na Švedskem. V tem letu pa bomo začeli tudi intenzivno iskati rešitve za to, da bi lahko začeli z izmenjavo učencev v šolskem letu 2003/04, saj je to povezano z velikimi finančnimi izdatki. Zaželeno pa je in upam, da boste tako učenci kot učitelji v letošnjem šolskem letu našli programe, preko katerih boste lahko sodelovali z učenci na Švedskem preko interneta, elektronske pošte ali klasične pošte. Skratka, da boste našli skupni jezik in začeli s sodelovanjem..

Naslednje šolsko leto bo tudi na naši šoli devetletka. Kako boste rešili prostorsko stisko, ki se bo pojavila?

V šolskem letu 2003/04 tudi na naši šoli pričnemo z devetletko. Učitelji bodo pripravljeni, programi bodo pripravljeni, žal pa ne bodo pripravljeni prostori. Izdelali smo shemo pouka v naslednjem šolskem letu. Žal bodo morali učenci razredne stopnje obiskovati pouk en mesec dopoldan, en mesec popoldan, ne tako kot sedaj, ko imajo pouk en mesec popoldan in dva dopoldan. Posebej moram poudariti, da bodo učenci prvega razreda devetletke imeli pouk samo dopoldan. Prostorska stiska pa bo naslednje šolsko leto že izjemno velika, še večja pa bo v šolskem letu 2004/05. Tako se bo s 1. septembrom 2005, če ne bomo dobili novih prostorov, porušil sistem dela na naši osnovni šoli. Zato si seveda izjemno prizadevamo, da bi prepričali mestne svetnike, da bodo v najkrajšem

možnem času poskušali najti denar, da se bo lahko tudi naša šola dogradila.

Kakšne so bistvene spremembe v načinu poučevanja v devetletni osnovni šoli?

V načinu poučevanja v osemletni in devetletni osnovni šoli je kar nekaj razlik. Mogoče predvsem na zunanjem videzu, kajti tudi sedaj že učitelji vključujejo v pouk sodobne metode in oblike dela. So pa razlike v zunanjih oblikah, to pomeni, da imajo učenci v zadnjem triletnem možnost izbirnih predmetov, kar je po mojem mnenju velika pridobitev, saj se lahko učenci odločijo za tiste predmete, ki so jim resnično blizu, ki jih zanimajo in ki mogoče pomenijo tudi njihovo iskanje poklicne poti. Pomembna razlika je tudi v tem, da v šolo pridejo eno leto mlajši otroci, s katerimi je potrebno drugače začeti delati, saj je v prvem razredu ob učiteljici prisotna tudi vzgojiteljica, s katero sodelujeta pri pouku. To je najbolj pomembna sprememba na razredni stopnji. Pomembna sprememba je tudi ta, da se začenja zunanja diferenciacija v tretji triadi, ko imajo učenci pouk glede na svojo raven znanja v različnih zahtevnostnih skupinah pri slovenščini, matematiki in tujem jeziku, kar se mi zdi, da je zelo dobrodošlo, kajti učenci, ki znajo več in ki zmorejo več, imajo pouk na drugi zahtevnostni ravni, kot pa tisti, ki se spopadajo z osnovnimi znanji, ki jih morajo pridobiti. Pomembno pri tem se mi zdi, da ima učenec možnost svojo odločitev spremeniti. Če se odloči za nižjo zahtevnostno raven, se po določenem času lahko preusmeri na zahtevnejšo in s tem izboljša tudi svojo oceno, v kolikor pokaže ustrezno znanje.

Oktobra je svoja nova vrata odprla podružnica Grajena. Kakšna se vam je zdela otvoritev in kakšni so prvi občutki?

Kar zadeva otvoritev naše podružnične šole na Grajeni, bi rekla, da se mi zdi manj pomembna sama otvoritev, bolj se mi zdi pomembno to, da so prostori danes v uporabi, da so ti prostori lepi, veliki in ustrezajo pogojem za devetletno osnovno šolo. Otvoritev je dogodek, kjer učenci in učitelji pokažejo, koliko so ustvarjalni. Mislim, da so se oboji odlično izkazali in sem bila kot ravnateljica ponosna na to, kar so prikazali. Drugače pa je to dogodek, ki so ga vsi težko pričakovali, za mene pa je bolj pomembno to, da je 2. septembra zgradba bila dokončana,

kajti to je pomenilo rešitev za obe šoli, ne samo za podružnično šolo na Grajeni.

V letošnjem šolskem letu je veliko govora o vseh vrstah nasilja, ki ga je žal tudi na naši šoli vedno več. Kakšno je vaše sporočilo učencem glede nasilja?

Nasilje se ni začelo v tem šolskem letu, letos ga je samo več, kar me izjemno žalosti. Ni ga več samo na naši šoli, ampak ga je več tudi nasploh. Več nasilja pomeni, da nekje manjka moralnih vrednot, nekaj ocen otrok o tem, kaj je prav in kaj narobe. Poskušamo in se trudimo, da bi vam, učencem, to dopovedali, da ni pot reševanja medsebojnih konfliktov in nesporazumov v nasilju, ampak da se po starem pregovoru vsaka vojna konča za zeleno mizo, ko se morajo pogajati. Poskušamo iskati možne oblike, preko katerih bi vas odvrčali od nasilja, ki pa ga je, žal, resnično vedno več. Bilo bi narobe, če bi rekla, da ga je več med večino, večina se ga ne poslužuje, imamo pa nekaj posameznikov, ki ne spoštujejo dogovorjenih norm, ki ne spoštujejo dogovorov, ki mislijo, da za njih lepa beseda nima svoje vrednosti in poskušajo dokazovati svojo moč in pomembnost s svojimi pestmi. Ustrahujejo svoje sošolce, uničujejo šolski inventar. Obžalujem, da mislijo, da je to njihova pot uspešnega odraščanja, kajti na koncu bodo sami spoznali, da so verjetno šli po napačni poti. Vsakomur med mladimi se kdaj zgodi, da preizkusi svoje zmožnosti, da preizkusi svojo moč in tudi jaz iskreno upam, da bo večina teh naših otrok, ki pač na takšen način poskušajo odrasti, kmalu spoznala, da je možno stvari urejati drugače, po mnogo prijaznejši poti, po takšni poti, ki je sprejemljiva tako za njih kot za njihovo okolico. Iskreno upam, da bo nasilja pri nas manj in da boste ob naših naporih, ki jih vlagamo, tudi učenci poskušali razumeti, da je tudi za vas veliko bolje, če pridete v urejeno šolo, ki ni razbita, ki ni poškodovana in da se lahko kulturno pozdravite s svojimi sošolci, namesto da se drug drugemu umikate bodisi zaradi strahu ali pa se iz kakšnega drugega razloga ne želite srečati.

Kaj bi nam, učencem podarili, če bi bili dedek Mraz?

Če bi bila dedek Mraz, bi učencem podarila dve stvari. Ena stvar bi bila seveda nova šola, v kateri bi imeli boljše pogoje, v katerih bi lažje delali. Druga stvar, ki bi jim jo želela podariti, pa

bi bila ta, da bi razumeli pomen prijaznih in dobrih medsebojnih odnosov, da bi znali biti med seboj spoštljivi, da bi znali pokloniti tudi lepo besedo, lepo misel, pomoč tistemu, ki jo potrebuje, saj se mi zdi, da danes sploh premalo cenimo vrednoto kvalitetnih odnosov med ljudmi, kamor sodi tudi to, da se znamo lepo pozdraviti, da se znamo spoštovati in da si znamo medsebojno pomagati. Vsem otrokom bi želela, da imajo takšno družino, v kateri bi lahko odraščali ob veliko ljubezni in pozornosti svojih staršev. Seveda pa veliko ljubezni in pozornosti ne pomeni dopustiti vse, kar si otrok zamisli, saj sem sodijo tudi neke omejitve, ki so zato, da lahko ohranimo splošno veljavne človeške vrednote. Skratka želim, da bi vsi učenci imeli takšno družino, v kateri bi se počutili varno, da bi starši imeli dovolj časa za svoje otroke, da bi

lahko spremljali njihov razvoj, da bi jih pri tem lahko vzpodbujali. Če ima otrok takšne pogoje, potem ima tudi veliko možnosti, da bo mnogo želja v življenju lahko izpolnil sam, kajti tak otrok bo postal uspešen odrasel človek.

Kakšne so vaše novoletne želje, če niso skrivnost?

Moje novoletne želje so dvojne. Ene so vezane na službo, tu si želim čimveč uspešnih in zadovoljnih otrok v šoli, seveda tudi dobrega sodelovanja s svojimi sodelavci, kar se pa tiče osebnih želja, naj te ostanejo osebne.

Hvala za sodelovanje.

Pripravila: Anja Dangubič

ŠOLA NA GRAJENI JE TUDI KULTURNO IN ŠPORTNO SREDIŠČE KRAJA

Po mnogih letih se je Grajenčanom uresničila želja, da so dobili novo šolsko stavbo. Za učence, njihove starše in delavce šole je bil 2. september pomemben dan. Da bi izvedeli, kako je to doživljal vodja podružnične šole Zlatko Jaušovec, sem ga zaprosila za kratek pogovor.



Podružnična šola Grajena je odprla svoja vrata. Kakšni so vaši občutki?

V tem šolskem letu smo odprli novo stavbo podružnične šole, kamor trenutno hodi 173 otrok, zraven pa še 22 otrok male šole, to je skupaj 195 otrok. Pogoji dela so se bistveno izboljšali, otroci so zadovoljni s tem, kar so doživeli in dočakali. Tudi delavci šole smo veseli teh pridobitev. Še enkrat se moram zahvaliti MO Ptuj, ki je dejansko ves projekt vodila tako, da smo lahko danes tukaj, kjer smo, vendar imamo še veliko dela. V bistvu gre za to, da uredimo prostore tako, kot si želimo, da bodo funkcionalni. Želimo takšne prostore, ki bi koristili otrokom in nam. Ravno zato smo veliko prostorov, ki so bili namenjeni učiteljem, že

oddali otrokom oz. so ti prostori v večnamenski uporabi. Resnično se trudimo za to, da bi izboljšali predvsem standard za otroke.

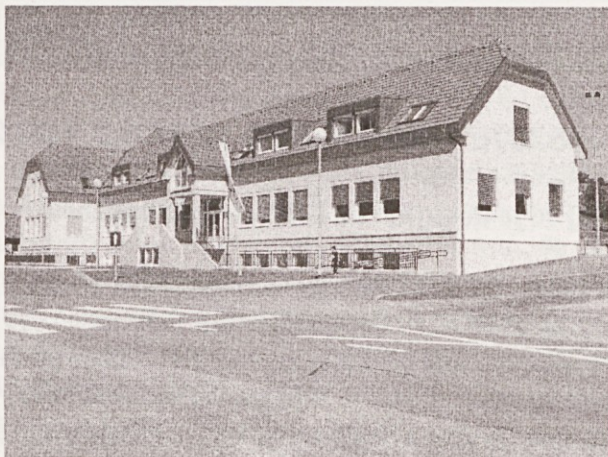
Kakšna se vam je zdela otvoritev?

Otroci so izpeljali zelo lepo proslavo. Otvoritev mi je bila zelo všeč. Sodelovala je več kot tretjina učencev, prisotnih je bilo približno 500 povabljenih. Ta šola ni namenjena samo otrokom, dejansko je to šola, ki predstavlja kulturno in športno središče kraja, kajti dobili smo novo telovadnico in igrišče ter vse tisto, česar prej krajan niso imeli, so si pa vse to želeli imeti. Temu pravim, da smo s tem dosanjali pravljično naših predhodnikov, ki pa zaradi različnih okoliščin niso mogli izpeljati tega projekta, mi smo se zdaj znašli v takšnem času in trenutku, ko nam je to tudi uspelo. Želimo si veliko novih izzivov tudi v naslednjem letu, želimo si, da bi naši učenci šoli izpolnili vse tiste želje in potrebe, ki so se pojavljale ves čas, vendar jih ni bilo mogoče uresničiti zaradi prostorskih pogojev.

Približuje se konec leta. Kakšne so vaše želje za novo leto?

Vsem vam v prihajajočem letu želim polno novih izzivov, ki jih bo vredno izkoristiti in naj vam bo sreča naklonjena povsod, kjer jo boste potrebovali. Vemo, da samo z znanjem in prizadevnostjo velikokrat ne moremo doseči vseh zastavljenih ciljev, zato v prihajajočem letu veliko stavim na srečo, pogum, smelost, tovarištvo in ljubezen.

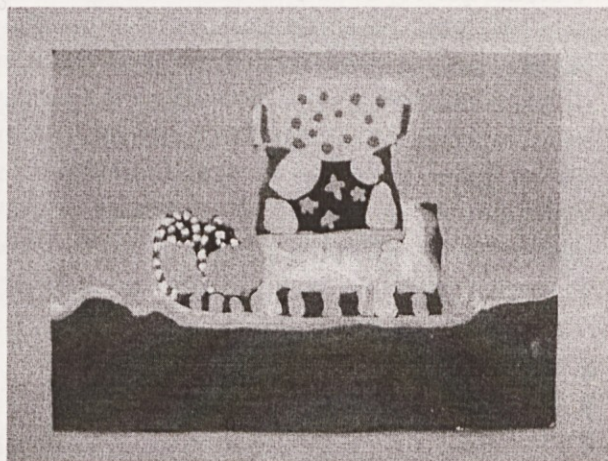
Pripravila: Anja Dangubič



Novoletne voščilnice

1300 kompletov voščilnic bo zaželelo srečo mnogim ljudem, naši šoli pa bo omogočilo nakup nadstandardne opreme in pomoč socialno ogroženim učencem. Hvala vsem, ki ste voščilnice kupili, še posebej pa smo hvaležni sponzorjem, ki so omogočili tisk voščilnic:

GOMILŠEK IVAN s.p., Ptuj
TENZOR d.o.o., Ptuj
PROJEKTA INŽENIRING d.o.o., Ptuj
TAMES d.o.o., Ptuj
KAMEN d.o.o., Zg. Polskava
TIBAR d.o.o., Maribor
ZIDARSTVO Zdenko Vinkovič, Gorišnica
SENČAR d.o.o., Ptuj
ASKOT d.o.o., Ptuj
PEKARNA KRUHEK, Ptuj
CELJSKE MESNINE d.d., Celje
CERTUS d.d., PE Ptuj
PETROL d.d., OE Maribor
MLEKARNE CELEIA d.d., Celje
KOTORNA d.o.o., Ljubljana
NEGA d.o.o., Maribor



Petra Kosi. 6. b

NASILJE NAD IN MED OTROKI TER ZLORABE OTROK

Kaj se je dogajalo na šolskem parlamentu

V petek, 25. 10. 2002, je v okviru SUŠ potekal letošnji šolski parlament na temo NASILJE NAD IN MED OTROKI TER ZLORABE OTROK.

Predstavili smo plakate, ki smo jih izdelali po razredih. Sproti smo izpostavljali različne probleme in se o njih sproti pogovorili. Izpostavili smo kar nekaj problemov. Jemanje tujih stvari, poniževanje in trpinčenje med sošolci ter spolno nadlegovanje je le nekaj najpogostejših oblik nasilja na naši šoli. Prišli smo do zaključkov, da je nasilje povsod okrog nas, a se ga pogosto ne zavedamo. Je vedno večji problem, ki se pojavlja tako doma, na cesti, v javnih ustanovah kot tudi v šoli. Nasilje v otroštvu lahko pusti hude posledice, ki otroka spremljajo do konca življenja. Predvsem zlorabe, psihične in spolne, pustijo močan pečat na otrokovi osebnosti. Ponavadi ta otrok vedenje svojih staršev prenaša na svoje otroke in s tem ponovno sklence začarani krog družinskega nasilja. Vsi skupaj se lahko potrudimo čimbolj zmanjšati nasilje, pa čeprav bo to le delček nasilja, ki se prav ta trenutek dogaja na svetu.

Učenci, ki so izbrani za občinski parlament:

- ♦ Anja Dangubič, 8. c
- ♦ Valentina Žitek, 8. b
- ♦ Doroteja Kotnik, 7. b
- ♦ Jure Jaušovec, 4. b

Vprašali ste - preberite

Vprašanje: Kaj praviš, če bi namesto psokv uporabljal(a) besedo sonce in njene izpeljanke: za posončit, osončen tip, pojdi se sončit, ne sonči me?!

Odgovor prepuščamo vsakemu izmed vas.

O nasilju na občinskem parlamentu

V sredo, 20. 11. 2002 smo se na letošnjem občinskem parlamentu zbrali po štirje učenci iz vsake osnovne šole MO Ptuj. Občinski parlament je potekal v prostorih CID-a (Centra interesnih dejavnosti) na Ptuj. Najprej smo se predstavniki šol med seboj spoznali. Sledilo je delo po skupinah. V vsaki skupini smo obdelali vsak svojo temo o nasilju. Po predstavitvi naših idej in zamisli je sledila razprava. Pri njej so nam s svojimi mnenji in odgovori pomagali tudi nekateri gostje, ki so sodelovali na parlamentu. To so bili v večini ljudje, ki se dan za dnem srečujejo v svojih službah z nasiljem in ga pomagajo tudi zmanjševati. Prišli smo do sklepov, da bi se nenasilja morali učiti že od malih nog. Ugotovili smo tudi, da ima vsak nasilnež svoje težave, v katerih je iskati vzroke za njegova dejanja. Pogovarjali smo se tudi o posledicah, ki so glede na vrsto nasilja lahko zelo različne.

Vprašali ste - preberite

Vprašanje: S katerim letom lahko začneš preklinjati?!

Odgovor: Za vse, ki ste rojeni po letu 1900 in pred letom 1999, je preklinjanje uradno dovoljeno od leta 2099 naprej. Pred tem časom je preklinjanje znak neotesanosti, četudi si že fant ali punca..

Vprašali ste - preberite

Vprašanje: Kateri pretep je najboljši?

Odgovor: Tisti, ki se mu lahko izogneš.

Po S. Preglu

In kaj so ugotovitve medobčinskega otroškega parlamenta

Na medobčinskem parlamentu, ki je potekal naslednji dan v CID-u, smo se zbrali predsedniki šolskih skupnosti iz celotne ptujske regije. Delo je potekalo podobno kot že na občinskem parlamentu. Po nekaj spoznavnih minutah smo se lotili dela po skupinah. V razpravi smo se največ pogovarjali o vzrokih in posledicah nasilja, o družinskem nasilju in spolni zlorabi, ki zadnje čase postaja velik problem na šolah. Ena skupina je posebej obdelala nasilje na šoli. Naši zaključki in ugotovitve so bili podobni tistim, ki smo jih ugotovili že na šolskih in otroških parlamentih po posameznih šolah in občinah. Ugotovili smo, da so starši prvi vzorniki in najpomembnejši dejavnik pri tem, ali bo otrok nasilen ali ne. Pogosto otroci posnemajo vedenje svojih staršev in ga prenašajo na vrstnike, kasneje pa na svoje otroke. Vsak bi se moral zase potruditi, da bi skušal težave, nesporazume ali kakršnekoli konflikte reševati s pogovorom in poskusil najti srednjo pot – kompromis. Življenje je lahko lepše brez nasilja.

Anja Dangubič, 8. c

PRAZNOVANJE BREZ PETARD

V okviru projekta Potujoče gledališke predstave – Naučimo jih in pustimo jim živeti, je bila 20. 12. 2002 v šolski telovadnici za učence 5., 6. in 7. razredov brezplačna gledališka predstava Praznovanje brez petard. Stroški predstave so bili pokriti iz sklada od prodaje novoletnih voščilnic.

KAM SE LAHKO OBRNEŠ, KO POTREBUJEŠ POMOČ?

Nekaj telefonskih števil oseb in organizacij, ki delajo z mladimi in njihovimi starši v primeru, ko potrebujejo nasvete in strokovno pomoč:

služba ali organizacija	telefonska številka
razrednik-čarka	
šolska svetovalna služba OŠ Ljudski vrt	745 1721, 745 1621
ravnateljica OŠ Ljudski vrt	
telefon za otroke in mladostnike (pomoč v stiski)	080 1234
(vsak dan med 12. in 20. uro) TOM	
SOS telefon za ženske in otroke	080 2882
Otroški telefon	080 1212
Dispanzer za mentalno zdravje	771 2511
Splošna bolnišnica – pediatrični oddelek	771 5511, int. 148
Potrčeva cesta 23, Ptuj	
Specialistična psihiatrična ordinacija	780 6950
Center za socialno delo Ptuj, Trstenjakova ul. 5a	787 5600
(specialni pedagog, psiholog)	
Policijska postaja Ptuj, Kremljeva ul. 1	771 7911, 113
Krizni center za mlade, Maribor	250 2660
Terapevtsko pripravljani center	771 0134
(Skupnost stečanje)	

Predstavljamo učence 1. razredov

Učenci in učenke 1. a, b, c razreda, skupaj jih je 82, so bili 3. decembra 2002 sprejeti v skupnost učencev OŠ Ljudski vrt. Želimo jim uspešno šolanje, veliko lepega med sošolci in svojimi učiteljicami.



Učenci in učenke 1. a razreda z razredničarko Jožico Kozel

ŠOLA JE MOJE VESELJE. ZAKAJ? ZATO, KER SEM SPOZNALA NOVE PRIJATELJICE, KER SEM SPOZNALA SVOJO PRVO UČITELJICO IN SE SAMA NAVADILA HODITI V PRVI RAZRED.

TAJA BEZJAK, 1. B



Učenci in učenke 1. c razreda z razredničarko Tanjo Perič

MOJA ŠOLA

MOJA ŠOLA JE VELIKA. HODIM V 1. B. UČIM SE PISATI, BRATI, RAČUNATI. V ŠOLI IMAM PRIJATELJE. MOJA UČITELJICA JE PRIJAZNA.

ŽAN POHERC, 1. B



Učenci in učenke 1. b razreda z razredničarko Edito Kmetec

NAŠA ŠOLA STOJI V ŽUPANČIČEVI ULICI. JE MODRE BARVE. V ŠOLI SO UČENCI. V NJEJ SE UČIMO PISATI IN BRATI. V ŠOLI SE LEPO OBNAŠAMO. RADA HODIM V ŠOLO.

ANA BEDRAČ, 1. B

V ŠOLI SE LAHKO DOSTI NAUČIŠ.

ALJAŽ MORI, 1. B

O MUCAH

Muca in maček živita v Bosni, kjer je moja sestrična,. Hrani ju in neguje. Veste, koliko jih ima? Celo dve! Ena je črna, druga je bela. Črna muca ti spleza na glavo. Bela muca je cartljiva in razkuštrana.

Pia Milić, 1. a

Želim si muco. Želim si jo zato, ker se igra z volno in rada pije mleko. Umivati ji moramo tačke in jo negovati.

Danaja Gnilišek, 1. a

MOJ HRČEK

Jaz imam rjavega hrčka. Kupili smo ga prejšnji teden. Ima pisano kletko. V njej je kolo in hišica z lestvijo. Na podu kletke ima žagovino. Prehranjuje se s semeni, zrnjem, zelenjavo in sadjem. Včasih lahko hrčka pogostimo z vitaminskimi kapljicami in trdo kuhanim jajcem. Hrčki dan prespijo, ponoči pa norijo. Če želimo, da ostane naš hrček zdrav, mora biti kletka vedno čista in suha.



Sanja Špindler, 1. a

NAŠA ŠOLA

JAZ RAD HODIM V ŠOLO ZATO, KER SE UČIM BRATI IN PISATI. ZNAM ŠTETI DO 38 IN MI JE IME TOMAŽ.

TOMAŽ MAZERA, 1. B



Uvajanje 9-letne osnovne šole

V naslednjem šolskem letu bo tudi naša šola začela postopno uvajati 9-letno OŠ. Učenci, ki letos obiskujejo 5. razred, bodo naslednje leto obiskovali 7. razred 9-letne OŠ. Kljub temu pa bodo šolanje v osnovni šoli zaključili v osmih letih.

Naslednje leto bomo imeli dve generaciji prvošolcev – tiste, ki se bodo zadnjič vključili v osnovno šolo po programu 8-letne šole in tiste, ki bodo osnovno šolo začeli obiskovati s šestimi leti in bodo vključeni v program 9-letne OŠ. Od naslednjega leta naprej bodo vsi učenci, ki obiskujejo šolanje po programu 8-letne OŠ, prešli v 7. razredu v program 9-letne OŠ.

In kaj so največje novosti v 9-letni OŠ? Novost je trajanje šolanja – učenci bodo OŠ obiskovali 9 let. V prvem razredu bodo poleg učiteljice imeli še vzgojiteljico. Vzgojno-izobraževalna obdobja bodo odslej tri – prva, druga in tretja triada. Prva tri leta šolanja učenci ne bodo imeli številčnih ocen, ampak opisne. V drugi triadi bodo ocene opisne in številčne, v zadnji pa le številčne. Novost so izbirni predmeti, ki si jih lahko učenci izbirajo v zadnjem obdobju in nivojski pouk pri matematiki, slovenščini in tujem jeziku.

V tem šolskem letu se učitelji in strokovni delavci šole intenzivno pripravljamo na uvajanje 9-letne šole preko seminarjev, hospitacij in z delom v strokovnih aktivih.

Za učence 5. razredov smo novembra organizirali kulturni dan in razredne ure, ki so bile v celoti posvečene 9-letni OŠ. Prav tako je bil izjemno dobro obiskan roditeljski sestanek za starše petošolcev. Starši so se seznanili z novostmi v 9-letni OŠ tudi s pomočjo video posnetka, ki je prikazoval delo v razredu – nove metode pouka pri slovenščini in delo po skupinah pri matematiki. Starši so prejeli zloženko, kjer so predstavljeni izbirni predmeti, ki jih bomo ponudili naslednje leto.

Pripravljamo še roditeljske sestanke oz. delavnice za starše bodočih prvošolcev in vrsto drugih aktivnosti, da bomo naslednje šolsko leto kadrovsko dobro pripravljeni za prehod v 9-letno OŠ.

ŠTUDIJSKI ODDELEK

Darija Erbus, svetovalna delavka

Spoznavali in »okušali« smo devetletko

V četrtek, 14. novembra 2002, smo imeli učenci 5. razredov OŠ Ljudski vrt kulturni dan. Ta dan je bil namenjen seznanjanju nas učencev z devetletko in programom, ki ga bomo doživljali naslednje šolsko leto. Smo namreč prva generacija, ki bo naslednje leto prestopila iz petega v sedmi razred, zato je bil tak informativni dan več kot dobrodošel.

Ob 8.15 smo se učenci 5. b razreda zbrali v učilnici 007, kjer smo imeli matematiko. Učiteljica nam je razložila, kako bo potekala ura. Nato pa je prišel drugi učitelj in vse posnel. Imeli smo nivojski pouk, kakršnega bomo imeli v devetletki.

Po tej uri smo odšli v učilnico 003, kjer so nam učitelji predstavili izbirne predmete naravoslovja. V tem sklopu so bili predstavljeni: obdelava gradiv, prehrana, astronomija, okoljska vzgoja, šah, šport za sprostitev in izbrani šport. Predmete so predstavili učitelji, ki nas bodo poučevali tudi v devetletki in izvajali izbirne predmete.

Ko je zazvonilo, smo se najprej namalicali in nabrali nove moči. Nato pa smo se preselili v sosednjo učilnico, kjer smo imeli predstavitev izbirnih predmetov družboslovnega sklopa. Ti predmeti so bili: ples, etnologija, filozofija za otroke, verstva in etika, šolsko novinarstvo, nemščina in gledališki klub. Ko je

bila predstavitev končana, smo se odpravili v učilnico 005, kjer smo imeli snemanje dramatizacije, z naslovom Uboga Ančka. Razdelili smo si naloge. Nekaj jih je pripravljalo sceno, kostume, rekvizite in glasbo, drugi pa smo se kot igralci svojo vlogo naučili doživeto odigrati. Pripravili smo tudi gledališki list. Najprej smo imeli generalko. Nato je prišel učitelj s kamero in posnel prvo predstavo – premiero. Tokrat dramskega besedila nismo samo prebrali in se o njem pogovarjali, ampak smo se šli »pravo« gledališko predstavo. Trudili smo se, da je vse izgledalo kot v pravem gledališču. Preživeli smo pester dan in naredili »prve korake« v devetletko.

Kaja Jakolič, Tea Kelc, Domen Učakar, 5. b

DEJAVNOSTI, PRIREDITVE

Prireditev za dedke in babice

Učenci razredne stopnje smo v šolo ponovno povabili dedke in babice. Prireditev je bila v četrtek, 21. 11. 2002, v naši šolski telovadnici. Naslov prireditve je bil: POVEJ MI PRAVLJICO. Učenci prvih razredov so predstavili palčke, ki jih srečamo v pravljicah. Drugi razred nam je predstavil Pedenjpeda in Petra Nosa. Folklorna skupina je lepo odplesala nekaj plesov. Tretji razred je govoril o čarovnijah in čaranju. Četrty razred pa se je predstavil s princeskami in kralji. Sledila je lutkovna igrice Rdeča kapica malo drugače, ki so jo odlično pripravili člani lutkovnega krožka. Za konec pa smo zapeli in zaplesali pesem Ti si moje sonce. Učenci smo z veseljem nastopali na prireditvi za dedke in babice in tudi dedkom in babicam je bila prireditev zelo všeč.

Nina, Katarina in Anja, 3. b

Zbiranje starega papirja

20. 9. 2002 smo zbirali star papir. Pred šolo smo se zbrali ob 8.15. Odšli smo do Osterčeve ulice. Papir smo zbirali tako, da smo pozvonili pri vratih in vprašali, ali imajo kaj starega papirja. Nekaterih ni bilo doma. Tisti, ki so bili doma, so večinoma imeli papir in so nam ga dali. Ko smo končali v Osterčevi ulici, smo vprašali tudi v delu Župančičeve ulice. Zbrali smo ga toliko, da ga je imel vsak nekaj v rokah. Vrnili smo se do šole in vrgli papir v zabojnik. Nekomu je padel mobilni telefon v zabojnik. Tako ga je moral iskati. Med iskanjem je ves papir zmetal ven. Zbežal je, mi pa smo morali pobirati papir in ga zmetati nazaj v zabojnik. Končali smo ob 10.30. Zadovoljni smo se odpravili domov.

Tanja Šučur, 3. a

Zobozdravstveni pregled

Zjutraj ob 8.15 smo se odpravili na zobozdravstveni pregled v Zdravstveni dom Ptuj. Hodili smo približno četrty ure. Med potjo smo se glasno pogovarjali. Ko smo prispeli v čakalnico, smo oddali zdravstvene izkaznice in poiskali vsak svoj stol. V skupini po štirje učenci smo si šli umivati zobe. Nato smo pred vrati ordinacije čakali v koloni. V ordinacijo smo hodili po dva. Z Nino sva prišli na vrsto. Videla sem Mojco na stolu. Postalo mi je vroče. Ko sem sedla na stol, me je bilo kar malo strah, kaj bo sedaj. Zobozdravnica mi je začela pregledovati zobe. Po pregledu mi je napisala kartonček, kdaj moram spet k zobozdravniku. Bila sem gotova, a počakati sem morala še druge. Ko je prišel zadnji ven, smo se oblekli in se odpravili nazaj v šolo.

Sara Rojko, 3. a

Izlet na Malič in Šmohor

V prekrasnem jesenskem jutru smo se odpravili na planinski izlet učenci planinskega krožka naše šole. Peljali smo se z avtobusom mimo Celja in vse do Laškega. Od tam smo pot nadaljevali peš. V sončnem vremenu smo se vzpenjali po pobočju hriba. Po široki pa tudi ozki poti in po treh urah hoje smo le osvojili vrh Maliča, na katerem nas je pričakal stolp. Razveselil nas je lep razgled na dolino, na Laško in oddaljene hribe ter njihove vrhove.

Pot nas je vodila dalje do kočice na Šmohorju, kjer smo se okrepčali, si ogledali bližnjo cerkvico in staro lipo ter naredili nekaj fotografij.

V popoldanskem času smo se počasi vračali po strmem pobočju Šmohorja, kjer so nas ob poti presenetili že razcveteli teloh, trobentice in resje. V dolini nas je čakal avtobus.

Zadovoljni smo se vračali proti domu, kjer so nas že težko pričakovali naši starši.

Tadej Tofant, 3. B

MČRK sodelovali v mednarodni akciji DROBTINICA

V mesecu oktobru so mladi člani RK izvolili novo vodstvo in sprejeli program dela. Predsednica je Nina Korpar iz 8. a in njena namestnica Kaja Jakolič iz 5. b.

Nadaljujejo s praznovanji rojstnih dni v domu upokojencev. V letu 2002 so izdelali 323 daril za varovance doma. Ob svetovnem dnevu hrane so se mladi člani RK vključili v mednarodno akcijo Drobttinica. S prodajo podarjenega kruha so se zbirala sredstva za šolsko malico socialno ogroženih otrok.

Sodelovali sva v Drobttinici

Sobota, 12. 10. 2002. – Hladno in deževno jutro. Z mentorico go. Sonjo Pučko, sekretarko OZRK go. Anico Kozoderc ter predsednico go. Zaliko Obrn smo se zbrale ob stojnici na Novem trgu, sredi Ptuja. Pridružil se nam je tudi g. Srečko – vodja šolske prehrane na naši šoli. Stojnico sva okrasili z risbami učencev naše šole. Nadeli smo si bele predpasnike in priponke RKS.

Nato pa smo dobili že prvo pošiljko kruha. Pekarne so nam podarile 170 štruc oz. hlebcev kruha. Za vsako štruco je bilo treba plačati 300 SIT. Svež kruh je privabil mnoge kupce. Iz Perutninčka so nas pogostili s toplim napitkom. Našo stojnico so obiskali tudi ugledni gostje: g. župan Miroslav Luci z ženo in ga. Tina Černe, predstavnica RKS iz Ljubljane, ki je spremljala potek akcije po Sloveniji. Prodali smo 110 štruc kruha, ostali hruh pa namenili za šolsko malico. Izkupiček akcije, 36.390 SIT, je bil uporabljen za plačilo šolske malice socialno ogroženih učencev na naši šoli.

Zadovoljno smo pospravili stojnico in se s prijetnimi občutji odpravili domov.

Nina Korpar, 8. a

Pia Štrucl, 8. a

November – mesec brez zasvojenosti

- ◆ izdelava plakata Alkohol, ne hvala
- ◆ izdelava plakata Cigareta – naslada in zlo
- ◆ izdelava plakata Svet brez drog – skupaj mi to zmoremo
- ◆ ureditev panoja v avli ob svetovnem dnevu AIDSa z naslovom ŽIVI IN PUSTI ŽIVETI

Prostovoljstvo kot izziv prijateljstvu – nova oblika sodelovanja

V mesecu novembru so začele z obiski v domu upokojencev učenke prostovoljke 7. in 8. razredov, ki so vključene v projekt MEDGENERACIJSKEGA POVEZOVANJA. V tem šolskem letu se je za to delo odločilo 21 učenk. Varovance doma obiskujejo enkrat tedensko in se z njimi družijo.

V letošnjem letu pa smo se povezali z varovanci Zavoda dr. Marijana Borštnarja iz Dornave, ki živijo v integriranih stanovanjih v Ptuju. Za to delo sta se odločili 2 učenki iz 8. razreda. Obiskujeta jih enkrat tedensko in se z njimi družita.



Nina Korpar, predsednica MČRK

Naša Drobstinica

ŠPORTNE DEJAVNOSTI

Svetovno plesno prvenstvo v Bremnu

Že več let sva navdušeni plesalki. Pleševa v plesni šoli Mambo. Najin najljubši ples je hip-hop. Oktobra sva se udeležili svetovnega prvenstva v Nemčiji.

Naporno potovanje v Nemčijo se je začelo ob 4^h zjutraj. S trenerko Natali in njeno prijateljico Natašo smo se odpeljale z avtomobilom v Gradec na železniško postajo. Ob 6³⁰ smo se odpeljale z vlakom in večkrat prestopile. Vožnja je bila zabavna, vmes pa tudi dolgočasna. V Nemčiji nas je počakala trenerkina teta.

Kmalu je nastopil večer, ko smo se odpravili spat. Naslednji dan smo se zgodaj zbudile in odšle v mesto, od tam pa na plesno tekmovanje. Bil je petek in midve še nisva tekmovali. Gledale smo nastope drugih. To je bilo premalo zanimivo. Komaj smo čakale naslednji dan.

Skočili sva iz postelje in si že pripravljali garderobo za ples. Natali je bila kot »najin hudiček«. Odšle smo v dvorano, kjer sva se preoblekli in pričeli ogrevati. Kmalu je bila najina točka. Imeli sva malo treme. Plesali sva in plesali, dali sva vse od sebe. Natali in Nataša, sta nama povedali, da sva se uvrstili v četrtfinale. Bili sva zelo veseli. Nastopili sva še enkrat, tokrat za polfinale. Notri sva! Notri sva! Toda, kaj pomeni črka R pred imeni? Hitro sva izvedeli. Sodniki se niso mogli odločiti, kdo bi šel naprej. Morali sva še enkrat plesati. Žal nama ni uspelo. Vseeno sva bili srečni.

Domov sva prinesli lepe spomine. Že samo sodelovanje na svetovnem prvenstvu je bilo enkratno.

Lara Kramberger in Alma Murselovič, 4. a

Od Cirkulan do Vidma

Učenci 6. razredov smo se odpravili na pohod po Haloški planinski poti. To je bil naš prvi športni dan v tem šolskem letu. Zbrali smo se pred šolo, nato pomalicali in se z avtobusom odpeljali do cirkulanske šole, kjer smo izstopili ter se s težkimi nahrbtniki podali na dolgo pot.

Hodili smo po hribih, po gozdovih in travnikih, med vikemdi in goricami. Priganjal nas je veter in spremljalo sonce. Slišali smo klopotce in šumenje listov. Prva postaja nas je čakala pri enem od vikendov, kjer smo pojedli sendviče, se odžejali in posladkali ter odpočili svoje noge. Malo smo si izpraznili nahrbtnike in se odpravili naprej. Vmes smo imeli krajše počitke, a ko smo prišli zadnji, da bi si odpočili, smo odšli naprej. Kolona je bila dolga, saj nas je veliko učencev 6. razredov.

Spet smo veliko prehodili in se ustavili na počitku pri kmečkem turizmu Emeršič. Ta počitek je bil daljši, zato so se ga eni naveličali in začeli so počenjati neumnosti. Tako smo se spet odpravili na pot. Vmes smo imeli začasne počitke. Nekateri niso imeli več moči, da bi še hodili, drugi so se izgovarjali, da imajo velike žulje. Treba je vedeti, kaj si obuti za pohod! Vseh težav je bilo konec, ko smo prispeli do Vidma, našega cilja. Ko smo zagledali avtobus, smo nekateri skakali od veselja. Iz Vidma smo se odpeljali na Ptuj.

Sara Krajnc, 6. c

Pohod po Haloški planinski poti od Borla do Dolan

V sredo, 16. oktobra 2002, smo se učenci 5. razredov ob 8.15 vsi nestrpni zbrali pred šolo. Načrtovan je bil pohod po delu Haloške planinske poti.

Avtobus nas je odpeljal pod grad Borl, od tam pa smo se peš odpravili proti cerkvi svete Ane, zavetnice otrok. Hodili smo mimo širnih travnikov in njiv, ko smo ravno ugledali napis »Sv. Ana«, pa nas je v svoje zavetje zaobjel bukov gozd, ki nas je spremljal vse do cerkve. Tam smo se najprej namalicali, trikrat močno pozvonili, nato pa se odpravili naprej po Velikem vrhu, mimo številnih vikendov, klopotcev, vinogradov in ilovnatih hiš. V dolini smo že lahko videli naš končni cilj – tovarno v Dolanah. Pot se je naglo spustila in prišli smo do ceste, ob kateri leži naselje Hrastovec. Iz gruč smo naredili vrsto in se previdno odpravili naprej, proti Švabovemu. Kmalu je bil čas za počitek, saj so se učitelji odpravili ožigosat naše knjižice akcije »Krpan«, v okviru katere je bil organiziran pohod.

Pot se je strmo vzpela in zagledali smo »Gostišče na Švabovem«. Tam smo se znova namalicali, malo poklepetali, preizkusili igrala in uživali v prekrasnem razgledu na vinorodne Haloze. Nato smo se med vinogradi, pašniki in polji odpravili do gozda. Po strmem in nekoliko napornem vzponu smo prišli do ceste in do cerkve sv. Janeza Krstnika. Najprej smo se malo spočili, nato pa se odpravili čez Gorenjski vrh proti Dolanam. Na poti skozi temno zaveso bukovih krošenj sta nas spremljala dobra volja in škrlatno listje, ki je deževalo po nas. Kmalu smo zagledali prve hiše in za njimi tovarno, pri kateri so čakali avtobusi, ki so nas nato popeljali nazaj pred šolo.

Čeprav sem se na pohod odpravila z mavcem na roki, mi je bil zelo všeč.

Kaja Jakolič, 5. b

Jesenski kros in igre

Zjutraj sem se zbudila, a ni se mi ljubilo vstati. Spomnila sem se na športni dan in skočila iz postelje. En, dva, tri sem se oblekla, umila, najedla in stekla na postajo, kjer je čakal avtobus. Pri šolskem igrišču sem nestrpno čakala, da pridejo učitelji in sošolci. Med čakanjem na učitelje, me je močno skrbelo, kakšno bo vreme. Prikazalo se je sonce in bila sem vesela, ker sem vedela, da kros bo. Ko so prišli učitelji in sošolci, smo si ogledali progo. Nato smo se razgibali, ogreli in oblekli primerno za tek. Pričeli smo s krosom. Bile smo na vrsti deklice tretjih razredov. Proga nas je vodila skozi čudovito jesensko obarvan gozd, mimo ribnika, do cilja. Vsi smo bili zelo zagnani, da bi dosegli čim boljše rezultate.

V tretjem a imamo srečo, da je naša sošolka Mojca Brglez urnih nog, zato nam vedno priteče prvo mesto. Seveda smo bili tudi vsi drugi hitrih nog, ker smo srečno in uspešno pritekli na cilj.

Športnega dneva še ni bilo konec. Kuharice so med tem časom pridno poskrbele za naše lačne in žejne trebuščke. Pojedli smo malico. Nadaljevali smo s štafetnimi igrami. Pri igrah smo bili dobre volje, pomagala sta nam žoga in obroč. Vsi smo se borili, da dosežemo čim več točk. Na koncu smo izkazali svojo moč pri vlečenju vrvi. Spoznali smo, da so moči med razredi podobne. Enkrat je zmagal en razred, drugič drugi.

Športni dan smo zaključili s podelitvijo priznanj za dosežke na krosu. Zaploskali smo najboljšim. Nato smo se odpravili vsak po svoji poti do doma. Utrujena, vendar zadovoljna, sem se z avtobusom odpeljala domov.

Nina Mlakar, 3. a

Plavalni tečaj

Prvi dan plavalnega tečaja smo se pripeljali z avtobusom. Odšli smo v slačilnico in se oblekli v kopalke. Stuširali in obrisali smo se. Že smo odšli v bazen in začeli telovaditi. Malo smo se v bazenu škropili, potem pa so nam določili učitelje. Malo smo z njimi vadili, potem je bil že konec prvega dneva.

Drugi dan smo se razgibali po navodilu učitelja. Potem smo šli plavat žabico. Spet je čas hitro minil. Tretji dan je potekal enako, le da smo že plavali kravl. Četrty dan je bil težji. Skakali smo na glavo. Bilo je super, a težko. Plavali smo žabico, nato skakali in se nazaj grede mučili s kravlom.

Peti dan je bil zadnji dan plavanja. Nismo tekmovali, ampak smo se potegovali za delfinčka. Deset minut sem morala plavati v vodi, da bi dobila srebrnega delfinčka. Uspelo mi je.

Še zdaj sem tega vesela.

Mojca Brglez, 3. a

DOMIŠLJIJA JE SEME USTVARJALNOSTI

Boris A. Novak

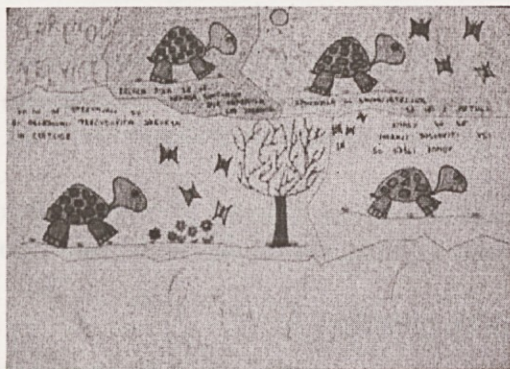
Čudežno zelje

Nekoč je živela miška, ki je doma samo ležala in se ji ni ljubilo vstajati. Tedaj je mama rekla: »Miška, dam ti tri tolarje, da greš v trgovino in z njimi kupiš zeljno glavo.« Miška je počasi vstala, oblekla suknjič in odšla na pot. Mama ji je še naročila, naj pazi na sosedovega mačka. Miška je kupila veliko zeljnato glavo. Ko jo je mama razrezala na koščke, da bi jo pojedli, se je zeljnata glava spet povečala. »Kaj pa je zdaj to, mama?« je vzkliknila miška. Tako sta miška in njena mama imeli dovolj hrane za zimo.

Ana Fürst, 2. c

Nekoč je v neki mišji vasici živela majhna miška. Bilo ji je zelo dolgčas, tako kot vsem miškam v vasici. Ta miška pa je bila najmanj srečna. Vsak dan je hodila po travniku in se dolgočasila. Nekega dne pa je zagledala veliko zeljnato glavo. Takoj je stekla k njej in ugriznila vanjo. Tedaj pa je postala zelo srečna. Stekla je v vas in povedala vsem miškam. Te pa so se čudile, da je tako srečna. Miška pa jim je povedala za čudežno zelje. Sploh ji niso verjele. Ko pa jim je pokazala to zelje, ga je vsaka od začudenja odgriznila. Tako je postala ta vas najsrečnejša na svetu. Od čudežnega zelja pa je ostal le še košček.

Dunja Kolenko, 2. c



Rahela Majcenovič, 6. b

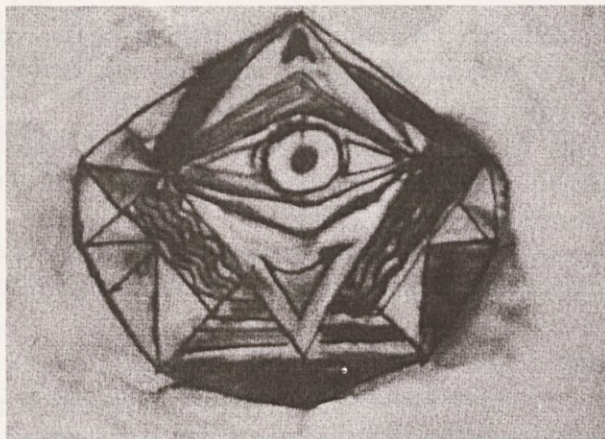


Boris Leskovar, 8. b

Sem krompir

Počivam v topli zemlji. Vsak dan me zalivajo. Nekega dne sem začutil, da se zemlja trese. Mislil sem, da je potres. Prijela me je roka in me vrgla v zaboj. Potem me je spet prijela roka in me zapakirala v vrečko. Vrečko so odpeljali v trgovino.

Nejc Maltor 2.c



Uroš Pešakovič, 8. b

Vsadila je čokolado

Nekoč je živela mati Štefka. Imela je hčerko Kajo. Nekega popoldneva je Kaja hotela jesti čokolado.

Odločila se je, da gre sama v trgovino. V trgovini je zagledala čokoladno seme. In namesto čokolade je kupila čokoladno seme. Doma je izkopala jamo in v njo vrgla čokoladno seme. Čez noč je deževalo. Zjutraj je Kaja na travniku zagledala drevo in na njem je raslo polno čokolad. Kaja je bila vsa vesela in od sreče je tekla na travnik do drevesa in si odtrgala čokolado. Sedaj je bila Kaja presrečna.

Ko je pojedla čokolado, je legla v posteljo in zaspala. Sanjala je, kako je čokolado.

Dina Skerlovnik 3.c

Vsadi sem kartonske škatle

Zaželel sem si bonbonov. Omara za sladkarije je bila prazna.

Šel sem na vrt in tam sem zakopal kartonske škatle. Čez tri tedne je pognalo steblo, čez eno leto so pognali sadeži, kartonske škatle z bonboni. Naslednji dan smo imeli trgatev. Nabrali smo 30 škatel bonbonov.

Pojedel sem že 22 bonbonov, čeprav mama ni bila preveč zadovoljna. Govorila je, da to ni zdravo, jaz pa je nisem poslušal in sem še naprej jedel bonbone. Bil sem zadovoljen.

Nejc Benčič, 3. c

Sem korenček

Sem korenček. Ime mi je Suhec. Živim na vrtu ob hiši. S prijateljem Debeluškom mi ni nikoli dolgčas. V zemlji gledam, kako mimo naju deževniki rahljajo Zemljo. Nekega dne naju napade vrtni škodljivec. A gospodinja mu je nastavila strup in ga uničila. Tako spet živiva mirno. Nekega dne izruvajo mojega prijatelja in mene. Gospodinja naju je očistila in pripravila za juho. A tisti trenutek je prišel otrok in me je pojedel. Gospodinja pa mu je rekla: »Priden! Korenček ima veliko vitaminov za naše zdravje!«

Alja Jančič, 2. c

Jaz sem korenček. Živim na sončnem zelenjavnem vrtu. Nekega dne je prišel velik slinast polž in mi pojedel večino listov. Imel sem srečo, da mi je pustil še nekaj mladih sredinskih listov in rast sem nadaljeval. Padel je dež in moj koren je dobil dovolj hrane, da se je močno odebelil, ter nahranil tudi liste. Opazil sem, da sem postal najlepši korenček na vrtu.

In kaj se je zgodilo neke nedelje? Na vrt je prišla gospodinja z velikim nožem. Najprej je odrezala dva peteršiljeva lista, izpulila por in in nato zgrabila še mene za lepe liste. Izpulila me je, me nesla pod vodo in me očistila.

Sedaj bom skočil v juho, da ji bom izboljšal okus. Moje življenje se bo končalo v loncu.

Maja Štumberger, 2. C



Rok Kovačič. 6. c

Vsadila sem čarobno seme

Živela sem z mamo in očetom. Oče in mama nista hodila v službo, zato smo imeli zelo malo denarja. Soseba mi je dala čarobno seme in mi rekla: »Posadi ga v zemljo in počakaj! Boš videla, kaj ti bo zraslo!«

Tako sem se odpravila domov. Posadila sem čarobno seme in ga zalila z vodo. Odšla sem spat. Zjutraj sem se zbudila in pogledala skozi okno. Zraslo je veliko drevo. Le kaj je to? Odšla sem ven, da ga pogledam. Na drevesu je zraslo veliko denarja. Tako nismo bili več revni.

Nika, 3.c

GLEDELIŠKI KULTURNI DAN

KULTURNI DAN V GLEDALIŠČU PTUJ

5. 11. 2002

Učenci 8. razredov so si ogledali vsebinsko zanimivo in gledališko – medijsko razgibano predstavo s sodobno tematiko **CREEPS**.

11. 11. 2002

Poučna predstava **Ta presneta ljubezen** je bila prekratka za večino učencev 7. razredov.

ANALIZA ANKETE

Ankete je izpolnilo 44 učencev 8. a in b razreda (27 fantov, 17 deklet) ter 50 učencev 7. b in c razreda (22 fantov, 28 deklet).

Tabela 1

	Dečki	Deklice	Skupaj
7. razred	27	17	44
8. razred	22	28	50
Skupaj	49	45	94

1. Odgovori na 1. vprašanje so razvidni v tabelah 1. a, b.

a) Kako pogosto greš v gledališče sam/a ali s starši, morda prijatelji?

Tabela 1a

	Dečki	Deklice	Skupaj
7. razred	22	28	50
nikoli	13	8	21
poredko	9	20	29
pogosto	0	0	0
8. razred	27	17	44
nikoli	17	7	24
poredko	9	10	19
pogosto	1	0	1

Večina sedmošolcev, od tega več deklet, gre v gledališče sama poredko, medtem ko večina osmošolcev ne gre nikoli, pri tem prevladujejo fantje.

b) Ali greš v gledališče samo preko šole?

Tabela 1b

	Dečki	Deklice	Skupaj
7. razred	22	28	50
DA	16	14	30
NE	6	14	20
8. razred	27	17	44
DA	19	9	28
NE	8	8	16

Večina osmošolcev in sedmošolcev gre v gledališče samo preko šole.

2. Odgovori na 2. vprašanje so predstavljeni v tabeli 2.

Tabela 2

	Dečki	Deklice	Skupaj
7. razred	22	28	50
DA	3	12	15
NE	19	16	35
8. razred	27	17	44
DA	6	6	12
NE	21	11	32

Večina učencev je izjavila, da jih gledališki spored ne zanima. Zanimanje je v obeh razredih približno enako.

3. V tabeli 3 so predstavljeni odgovori na 3. vprašanje.

Tabela 3

Ali vključen/a v kakšno gledališko skupino, v kateri sam/a nastopaš?

	Dečki	Deklice	Skupaj
7. razred	22	28	50
DA	0	0	0
NE	22	28	50
8. razred	27	17	44
DA	0	0	0
NE	27	17	44

Med anketiranimi sedmošolci in osmošolci ni zanimanja za sodelovanje v gledališki skupini.

4. V tabeli 4 so predstavljeni odgovori na 4. vprašanje.

Tabela 4

Ali spremljaš posnete gledališke predstave po televiziji?

	Dečki	Deklice	Skupaj
7. razred	22	28	50
nikoli	14	14	28
poredko	7	14	21
pogosto	1	0	1
8. razred	27	17	44
nikoli	16	8	24
poredko	9	9	18
pogosto	2	0	2

Učenci tudi po televiziji ne spremljajo gledaliških predstav oziroma to počnejo poredko.

5. Kako so učenci ocenili gledališko predstavo z ocenami od 1 do 5 je razvidno iz tabele 5.

Tabela 5

	Dečki	Deklice	Skupaj	
7. razred	22	28	50	
1	0	0	0	Povprečna ocena: 4,3
2	1	1	2	
3	1	3	4	
4	15	14	29	
5	5	10	15	
8. razred	27	17	44	
1	0	0	0	Povprečna ocena: 4,2
2	1	0	1	
3	3	1	4	
4	9	12	21	
5	14	4	18	

6. Ali si učenci želijo v gledališče, je razvidno iz tabele 6.

Tabela 6

Ali si želiš kmalu spet ogledati kakšno predstavo?

	Dečki	Deklice	Skupaj
7. razred	22	28	50
DA	14	21	35
NE	8	7	15
8. razred	27	17	44
DA	19	11	30
NE	8	6	14

Predstavi sta večini učencev vzbudili zanimanje za gledališče, saj si jih večina še želi ogledati gledališko predstavo.

SKLEP: Ugotavljamo, da večina sedmošolcev in osmošolcev sama ne zahaja v gledališče, da so za večino samo šolske predstave srečanje z gledališčem, zato je zelo dobro, da imajo učenci gledališke kulturne dneve. Žal večina učence tudi ne zanima spored ptujskega gledališča. Anketirani učenci se z gledališko dejavnostjo ne ukvarjajo, pa tudi spremljanje gledaliških predstav preko TV jim ni zanimivo. Predstavi Creeps in Ta presneta ljubezen sta bili večini učencev zelo všeč (visoki povprečni oceni), zato si podobne predstave še želijo ogledati. Veselilo bi nas, če bi bilo takih predstav v Ptujskem gledališču še več.

Zahvaljujemo se sedmošolcem in osmošolcem, ki so vrnili izpolnjene ankete.

Nino Dončec, 7. b
Miha Šarc, 7. b
Sašo Hojnik, 8. a
Grega Teskač, 8. a

Izjave osmošolcev po predstavi CREEPS

- ♦ Predstava je bila zelo razgibana. Všeč mi je bilo, da so govorili v slengu. Izgledala je spontano in pristno. Presenetila me je raba kletvic.
- ♦ Predstava je zanimiva, brez cenzure prikazuje vse, kar so dekleta pripravljena storiti za vlogo v televizijski oddaji. V redu je, da smo šli na ogled takšne predstave, saj prikazuje, kakšni smo ljudje, ko hočemo kaj doseči.
- ♦ Predstava mi je bila kar všeč. Igralke so razkrile zanimive osebnosti: Lili – važna, razvajena bogata punca; Petra – neka dobrodušna čudakinja iz ljubljanskih Fužin; Marša – sramežljiva, čudna, nesrečna, hipi stil ...
- ♦ V predstavi se je dogajalo vse, kar se dogaja v današnjem času. Bilo je veliko smešnih in obenem žalostnih prizorov. Najbolj všeč mi je bila Lili, ker je bila prava frajerka in predvsem v stilu sedanjega življenja. Vsa predstava se je odvijala v stilu avdicije za

odštekano oddajo CREEPS

- ♦ Brezveze ali pa tudi presenetljivo, poučno in zabavno ...
- ♦ Na začetku sem mislil, da bo spet ena brezvezna predstava. Med predstavo sem ugotovil, da je zanimiva in sem jo lepo gledal do konca ...
- ♦ Upam, da bo še več takih predstav. Ni mi bilo žal 700 SIT.
- ♦ Bilo je v redu, ful erotično in zanimivo!
- ♦ Igralke so bile dobre, znale so narediti pravo ozračje.

Meni se je zdelo res »odštekano«! Zanimivo in veliko presenečenj!

Izjave sedmošolcev po gledališki predstavi Ta presneta ljubezen

- ♦ Predstava mi je bila zelo všeč in mi je potrdila to, kar sem že vedel. Igralci so bili odlični. Prav je, da so nam izbrali tako predstavo, kajti doma se o tem ne pogovarjamo, ker nas je sram.
- ♦ Predstava je govorila o stvareh, o katerih moji starši nočejo govoriti – o spolnosti, vse od prvega poljuba do spolnega odnosa.
- ♦ Predstava mlade pouči, kako ravnati v »takšnih« trenutkih, ko se »to« zgodi. Nikoli se v spolne odnose ne spuščamo kar tako, za kar sta nam bila lep primer Pavel in Pavla.
- ♦ O teh stvareh sem s starši že govorila. Večino sem o tem izvedela iz knjig Dese Muck, a predstava je bila ravno tako zanimiva.
- ♦ Všeč mi je bilo, da so se pogovarjali v slengu.
- ♦ Všeč mi je bilo, da so nam igralci predstavili vse o spolnosti in jih ni bilo sram.
- ♦ Predstava pomaga mladim odraščati.



Domoznanski oddelek
371
LOKVANJ
2002/2003

371.8:373.3 (497.4 Ptuj)



6004524,1

COBISS o

